

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudce Ondřeje Mrákoty a soudkyně Michaely Bejčkové v právní věci žalobkyně: **BENVIG HEAT TRANSFER spol. s r.o.**, Děčínská 288, Benešov nad Ploučnicí, zast. advokátem JUDr. Tomášem Radou, Ph.D., Hlinky 505/118, Brno, proti žalovanému: **Generální ředitelství cel**, Budějovická 1387/7, Praha 4 – Michle, proti rozhodnutím žalovaného ze dne 17. 2. 2021, čj. 9791/2021-900000-319, a ze dne 19. 2. 2021, čj. 11083/2021-900000-319, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 28. 3. 2023, čj. 16 Af 18/2021-85,

t a k t o :

Rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 28. 3. 2023, čj. 16 Af 18/2021-85, **se ruší** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Tématem nynější věci je dodatečné doměření antidumpingového cla. Posouzení věci samé musel NSS ovšem prozatím odložit, neboť dospěl k závěru o nepřezkoumatelnosti rozsudku krajského soudu.

[2] Žalobkyně (v řízení před NSS vystupuje jako *stěžovatelka*) je česká strojírenská firma produkující především zařízení a systémy teplosměrného procesu (vzduchem chlazené výměníky, trubkové výměníky tepla, vzduchem chlazené kondenzátory). V roce 2016 jí indická společnost Krystal Steel opakovaně dodala *bezešvé trubky kruhového průřezu z nerezové oceli tažené za studena* s deklarovanou zemí původu Indie. Zboží bylo propuštěno do celního režimu volného oběhu.

[3] Na základě zprávy Evropského úřadu pro boj proti podvodům (známějšího pod zkratkou francouzského názvu „OLAF“) z léta 2019 provedl celní úřad u stěžovatelky dodatečnou kontrolu po propuštění zboží. Při ní zjistil, že zboží mělo v celních prohlášeních chybně deklarovanou zemi původu. Podle zprávy OLAF totiž Krystal Steel dovážela v letech 2016 až 2018 bezešvé trubky z Číny do Indie a toto zboží bylo následně bez jakéhokoli zpracování nebo jen s mírným zpracováním většinou reexportováno do

Evropské unie. Skutečnou zemí původu zboží byla Čína, nikoli Indie. Proto mělo být zboží zatíženo antidumpingovým clem ve výši 71,9 %.

[4] V návaznosti na dodatečnou kontrolu zboží doměřil celní úřad stěžovatelce pěti platebními výměry ze dne 24. 1. 2020 antidumpingové clo v celkové výši přes 1,6 mil. korun. Proti dodatečným platebním výměrům podala stěžovatelka odvolání, které žalovaný zamítl rozhodnutím ze dne 17. 2. 2021. Krom toho vznikly stěžovatelce ještě úroky z prodlení. I proti těmto výměrům podala stěžovatelka odvolání, které žalovaný zamítl rozhodnutím ze dne 19. 2. 2021. Proti oběma rozhodnutím žalovaného podala stěžovatelka žalobu, kterou krajský soud rozsudkem zamítl.

[5] Proti rozsudku krajského soudu podala stěžovatelka kasační stížnost, jejíž důvody spatřuje v nesprávném právním posouzení, vadách celního řízení a nepřezkoumatelnosti rozsudku krajského soudu [§ 103 odst. 1 písm. a), b), d) s. ř. s.]. Úvodní pasáže kasační stížnosti zaměřila stěžovatelka na nepřezkoumatelnost rozsudku krajského soudu. Krajský soud se prý podrobněji vyjádřil pouze k žalobní námitce týkající se promlčení celního dluhu, ohledně zbylých námitek plošně odkázal na rozhodnutí žalovaného, aniž se vypořádal se žalobní argumentací. Byť odkazy na rozhodnutí správního orgánu jsou možné, nelze to vést tak daleko, že krajský soud jen jednou větou plošně odkáže na celé rozhodnutí žalovaného. Vždy musí krajský soud uvést alespoň základní argumentaci, proč považuje žalobní námitku za nedůvodnou; v podrobnostech pak může odkázat na rozhodnutí žalovaného. Krajský soud se navíc ani nezabýval všemi námitkami, na některé nereagoval vůbec. Skutková podstata, z níž žalovaný vycházel, ani neměla oporu ve spisech. Celní orgány neprokázaly, že sporné zboží, které stěžovatelce dodala společnost Krystal Steel, je zboží, na které se vztahují závěry zprávy OLAF a které tedy podléhá antidumpingovému clu. Celní orgány podle stěžovatelky chybně vyhodnotily důkazy, protože přiznaly zprávě OLAF vyšší význam, než měly, a tuto zprávu nehodnotily jako jakýkoli jiný důkaz a v souhrnu s ostatními, ale jako důkaz privilegovaný.

[6] Krajský soud dále převzal nesprávný závěr žalovaného ohledně prováděcího nařízení Komise 2017/2093.¹ Stěžovatelka i nadále trvá na svém závěru, že prováděcí nařízení obsahuje opačné závěry než zpráva OLAF a není tedy pravda, že výsledky zprávy OLAF a prováděcího nařízení nejsou v rozporu. Z prováděcího nařízení podle stěžovatelky jednoznačně plyne, že společnost Krystal Steel v Indii prováděla podstatné zpracování sporného zboží, proto je zemí jeho původu Indie, nikoli Čína. Celní orgány tedy neměly antidumpingové clo vůbec vyměřit. K tomu stěžovatelka dále upozornila na správní praxi polských celních orgánů, které rozpory mezi zprávou OLAF a prováděcím nařízením Komise zohlednily ve svých rozhodnutích.

[7] Dále stěžovatelka namítla i nesprávné posouzení prodloužení promlčení celního dluhu krajským soudem. Konečně stěžovatelka namítla i nesprávné právní posouzení druhého napadnutého odvolacího správního rozhodnutí, kterým byla potvrzena doměření

¹ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2017/2093 ze dne 15. listopadu 2017 o ukončení šetření možného obcházení antidumpingových opatření uložených prováděcím nařízením Rady (EU) č. 1331/2011 na dovoz některých bezešvých trubek a dutých profilů z nerezavějící oceli pocházejících z Čínské lidové republiky dovozem zasílaným z Indie bez ohledu na to, zda je u něj deklarován původ z Indie, a o ukončení celní evidence tohoto dovozu uložené prováděcím nařízením Komise (EU) 2017/272, OJ L 299, 16. 11. 2017, s. 1–10.

pokračování

úroků z prodlení. Protože jsou nezákonná rozhodnutí o doměření antidumpingového cla, musí být nezákonná i rozhodnutí o doměření úroků z prodlení, která na tato rozhodnutí navazují.

[8] Ke kasační stížnosti se vyjádřil žalovaný, který navrhl její zamítnutí. Úvodem žalovaný upozornil, že stěžovatelka v podstatné části kasační stížnosti pouze opakuje argumentaci, kterou podrobně vyvrátil především sám žalovaný, poté i krajský soud. Podle žalovaného je rozsudek krajského soudu dostatečně odůvodněn. Není vadou rozsudku, pokud soud odkázal na rozhodnutí žalovaného. Žalovaný dále vycházel z dostatečně zjištěného skutkového stavu a při jeho zjišťování ani neporušil procesní pravidla. Konkrétně se žalovaný vyjádřil k údajné opačné správní praxi polských a německých celních orgánů, údajnému přílišnému přihlížení ke zprávě OLAF a nezohlednění dalších důkazů a nezohlednění prováděcího nařízení Komise. Závěrem se žalovaný vyjádřil i k prodloužení promlčecí lhůty celního dluhu a nezákonnosti rozhodnutí o doměření úroků z prodlení.

[9] Kasační stížnost je důvodná, neboť rozsudek krajského soudu je nepřezkoumatelný.

[10] NSS se obvykle nejprve zabývá nepřezkoumatelností rozsudku. Důvodnost této námitky totiž zpravidla ovlivní možnost přezkoumat věcné závěry napadeného rozsudku.

[11] Pokud je z důkladného a obsažně odůvodněného rozhodnutí správního orgánu zřejmé, proč správní orgány nepovažovaly argumentaci účastníka řízení za důvodnou, pokud žalobní body navazují na námitky odvolací a pokud nedojde krajský soud k jiným závěrům, není praktické, aby se soud snažil týmiž nebo jinými slovy říkat totéž. Krajský soud si proto může správné závěry správního orgánu přisvojit se souhlasnou poznámkou (viz ustálená judikatura NSS, započatá rozsudkem ze dne 27. 7. 2007, čj. 8 Afs 119/2005-118, a na něj navazující judikatura, např. rozsudek ze dne 13. 2. 2019, čj. 5 Afs 126/2017-43, *VIVA Lanškroun*, bod 16). Na tuto judikaturu již správně upozornila stěžovatelka i žalovaný.

[12] Z citované ustálené judikatury vyplývá, že pokud krajský soud zvolí takový postup, je jeho rozsudek přezkoumatelný tehdy, je-li z něj zřejmé, jaké závěry žalovaného si přisvojil. Krajský soud v nynější věci v bodu 23 svého rozsudku vyjádřil obecný souhlas s rozhodnutím žalovaného. Takový obecný souhlas s rozhodnutím žalovaného ovšem nebyl podle NSS dostatečný a je třeba souhlasit se stěžovatelkou, že rozsudek je nepřezkoumatelný pro nedostatek důvodů.

[13] Stěžovatelka především namítla, že se krajský soud nedostatečně zabýval její argumentací ohledně nedostatků zprávy OLAF a rozporů v celních statistikách. Stěžovatelka upozorňovala, že celní orgány nedostatečně ztotožnily jí dodané zboží se zbožím, na které se vztahovaly závěry zprávy OLAF. Celní orgány tedy neprokázaly, že by dodané zboží původně pocházelo z Číny a mělo tedy být zatíženo antidumpingovým clem. Podle stěžovatelky krajský soud jisté odůvodnění nabídl, toto odůvodnění ovšem nereagovalo na žalobní námitky a nebylo dostatečné.

[14] Tato kasační námitka je důvodná. Důvodům, proč celní orgány údajně nedostatečně ztotožnily sporné zboží, věnovala stěžovatelka obsáhlou část žaloby (srov. pasáž VI. A.1

v bodech 36 až 50 a dále pasáž VI. A.2 v bodech 51 až 56 žaloby – celkově cca 3 strany textu). Podstata žalobní argumentace spočívala v tom, že celní orgány nedostatečně ztotožnily sporné zboží pouze na základě zprávy OLAF a stěžovatelkou předložené celní dokumentace, aniž sporné zboží skutečně ověřily. Ze zprávy OLAF prý neplynuly takové závěry, aby z ní ve spojení s předloženou celní dokumentací mohly celní orgány dospět k bezpečnému závěru o čínském původu zboží. Stěžovatelka zpochybňovala oba články dodavatelského řetězce – nedostatečné ztotožnění sporného zboží, které prý nejprve putovalo z Číny do Indie, následně z Indie ke stěžovateli.

[15] NSS souhlasí se stěžovatelkou, že krajský soud se k těmto žalobním bodům vyjádřil pouze jednou větou, ve které v bodu 29 rozsudku stručně uvedl, že „*V příloze 18.4 Zprávy OLAF jsou všechna předmětná celní prohlášení žalobkyně identifikována číslem.*“ Jak však NSS popsal v předchozím bodu, podstata žalobní argumentace spočívala v tom, že celní orgány sporné zboží fyzicky nezkontrolovaly a ztotožnily jej pouze na základě stěžovatelkou předložených celních dokladů a zprávy OLAF. Stěžovatelka navíc v žalobě výslovně zpochybňovala právě i přílohu 18.4 zprávy OLAF, která měla podle celních orgánů i krajského soudu identifikovat sporné zboží na jeho cestě z Indie ke stěžovateli (srov. především bod 49 žaloby). Jak navíc NSS rovněž popsal již v předchozím bodu, z žaloby je zřejmé, že stěžovatelka nezpochybňovala pouze nedostatečné ztotožnění zboží na jeho cestě z Indie k ní, ale i na úvodním článku řetězce, tedy na cestě z Číny do Indie (srov. body 49 a 56 žaloby). K tomu se krajský soud nevyjádřil vůbec.

[16] Stěžovatelka v žalobě namítala i rozpory v celních statistikách obsažených ve zprávě OLAF, kvůli nimž prý celní orgány nemohly dospět k bezpečnému závěru o čínském původu sporného zboží. Krajský soud se touto námitkou zabýval v bodu 30 rozsudku, ve kterém dospěl k závěru, že stěžovatelka zde nabídla pouhou obecnou polemiku, aniž upozornila na konkrétní rozpory a nedostatky. NSS má za to, že byť vskutku šlo o poměrně obecnou námitku, krajský soud se jí měl věnovat pečlivěji. Rozpory v celních statistikách stěžovatelka totiž namítala v části A.2 žaloby. Jak NSS uvedl výše, i v této části žaloby se stěžovatelka snažila zpochybnit ztotožnění sporného zboží jednak v obchodním řetězci z Číny do Indie, jednak v následném obchodním řetězci z Indie ke stěžovateli. I tato argumentace se tedy týkala údajně nedostatečně ztotožněného zboží a krajský soud se jí tedy měl v úplnosti zabývat. Na závěru o nepřezkoumatelnosti napadeného rozsudku pro nedostatek důvodů nemohl nic změnit ani bod 36 rozsudku, ve kterém krajský soud pouze obecně shrnul, že celní orgány unesly důkazní břemeno ohledně pochybností o deklarovaném indickém původu sporného zboží. I zde krajský soud přednesl pouze naprosto obecný závěr, ze kterého nevyplývá, jak hodnotil výše zmíněné žalobní body, *navíc v jedné z ústředních otázek nynějšího řízení – ztotožnění sporného zboží, za jehož dovoz doměřily celní orgány antidumpingové clo.*

[17] Ohledně nepřezkoumatelnosti rozsudku krajského soudu stěžovatelka dále namítla, že krajský soud nedostatečně hodnotil prováděcí nařízení Komise 2017/2093, které mělo podle stěžovatelky přinést opačný závěr než zpráva OLAF – a sice že v Indii bylo sporné zboží dostatečně zpracováno a tím nabylo indický původ a nebylo zatíženo antidumpingovým clem. Tato námitka však již důvodná není. Hodnocením prováděcího nařízení se krajský soud zabýval v bodech 38 až 44. Toto hodnocení je dostatečné. Jestliže

pokračování

s ním stěžovatelka nesouhlasí, napadá již právní závěr krajského soudu (§ 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s.), nejedná se však o vadu nepřezkoumatelnosti rozsudku.

[18] Konečně stěžovatelka kritizuje bod 37 rozsudku, ve kterém krajský soud uvedl, že v nynějším řízení se nelze dovolávat dobré víry ve správnost údajů o zemi původu. Stěžovatelka však upozorňuje, že dobrou vírou v žalobě neargumentovala, ale zaměřila se na nedostatečné provedení důkazů svědčících o indickém původu sporného zboží. NSS k tomu jen stručně uvádí, že krajský soud tu pravděpodobně šel nad rámec žalobních bodů; protože z toho však pro nynější věc nic nevyvodil, nezakládá to žádnou vadu řízení ve smyslu § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.

[19] NSS shrnuje, že dospěl k závěru o nepřezkoumatelnosti rozsudku krajského soudu, a to v podstatné otázce dostatečné identifikace sporného zboží, které bylo dodatečně zatíženo antidumpingovým clem. Nemůže proto prozatím hodnotit správnost ostatních závěrů krajského soudu. Krajský soud bude muset v dalším řízení řádně zodpovědět, jestli celní orgány dostatečně prokázaly, že stěžovatelčino sporné zboží pocházelo původně z Číny a mělo tedy podléhat antidumpingovému clu. Přitom se krajský soud vypořádá s argumenty přednesenými stěžovatelkou v pasážích VI. A.1 a VI. A.2, body 36 až 56 žaloby.

[20] NSS proto napadený rozsudek zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení. Krajský soud je vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (§ 110 odst. 4 s. ř. s.). O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne krajský soud (§ 110 odst. 3 věta první s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. srpna 2023

Zdeněk Kühn
předseda senátu